

14. Nov. 1974

FAKTA

Dato:

14. Nov. 1974

Sidetæl:

Notes 74 bd 3A s. 14-22

Paris

14-11-74

"No doubt the way of self-discipline is a very difficult ~~task~~ path. Practising discipline by sitting in a certain pose or posture is very difficult to keep up for a long time. If one makes a vow to refrain from eating fruit, sweet or sour things, a vow of silence, of fasting, of standing so many hours, or walking, or staying up for part of the night or the whole night, it is ~~always~~ not always easy to keep to it. Self-discipline is learned by going against one's own inclinations. Why should one go against them? Are inclinations not natural? One cannot say what inclinations are borrowed here, and what one calls natural is what one has become accustomed to. The word "natural" is a word that one can study

for years and years, as one will find at the end of the study that there is no such thing as natural. There are natural inclinations for pleasure and comfort which clash with the still greater and deeper inclinations we have for more power and strength, for more light and for more life. ~~So~~ So the inclinations can be divided into two aspects: the innermost inclinations, ~~are some~~ ~~times undermined by the outer~~ ~~inclinations.~~ and the inclinations which one feels in everyday life. There is always a conflict between them; and the innermost inclinations are some times undermined by the outer inclinations. By learning self discipline one learns to suppress the outer inclinations in order to make way for the inner inclinations to rise and to flourish, which finally culminates in what we call mastery.

" In Sufi terms the crushing of the ego is called NAFS KUSHI. And how do we grind it? We grind it by sometimes talking ourselves to task. When the self says, "O no, I must not be treated like this" Then we say, "What does it matter?" When the self says, "He ought to have done this," ~~she~~ she ought to have said that "we say, "What does it matter, either this way or that way? Every person is what he is; you cannot change him, but you can change yourself" That is the grinding "

"The Sufi Message"
Hazrat Inayat Khan.

Hvorfor er jeg, af her altid ved, fasci-
-neret af alle andre visuelle medier?
i langt højere grad end material?
For tiden er det jo video der er
der mje om råde og jeg synes det er

Spændende selv om jeg formodentlig ikke
ville have hvad jeg skulle stille op
med et videoset. Også foto, Super-
8, båndoptagere o.s.v. Bedst er mig, ikke
fordi jeg på nogen måde er teknisk
overimod, det er de utændte og in-
-provede mindehuder jeg forstår hvor-
gang jeg koncepter med en uformel
film.

Hvorfor vil jeg så gerne være alle andre
steder end ved materialet? Hvorfor
synes jeg Navn June Paik, William
Wegman, Peter Campus, Charlemagne
Palestine, o.s.v. er spændende, hvorfor
Fred Forest's sociologiske videoforsøg
hvorfor er det mere dragede end
malede billeder for mig? Så dog ikke
Det imiterer mig at jeg så dog ikke
kan tage konsevensen af denne
dragning. Skippede materialet & kaste
mig over en af disse nye mulighe-
-der. Det ville jo sikkert ikke være
nået komme til vanskeligt for mig
at komme til et praktisk arbejde
korte film derhjemme, hvad afholder
mig fra det? Første række det at
Det er vel i første række det at
jeg ikke har idén jeg sådan kan
skrive ned og sende ind til film-

- for den eller et produktions selskab og
således binde mig til noget engang
skrevet. Nej, det skal sådan som jeg
nu går og pletter med mit idiot-
kamera, det skal være et byrønde
idiot film kamera som jeg kan gå
og lege med når jeg får lyst, en
almindelig film produktions form,
som jeg jo har prøvet, med ring
held passer mig i alle, det hele skal
være lige så let at gå til som en
lille kassette bånd og tag. Kort sagt
der skal kunne bastes på Spon-
der turnetoren.

Don kends gerning, jeg gerne vil forsøge
at indvæde sig hvorfor jeg tilbedes,
af alt muligt uden for dette at andet?
Det behøver hverken at være film,
f.v. eller video, men bare; noget
andet.

Er det blot et forsøg på at flygte
fra mig selv, end mig en manøvre
bort fra at skulle acceptere
mig selv som jeg er?

Det kunne jo meget vel tænkes
(med tanke på min ret mislykkede
film karriere) at jeg ikke måske de
militære keder der ligger i om rindene
uden for materialet, at det er en ganske

- drøm uden for min personligheds række-
-vidde. Det kunne jo tænkes at det
- jeg arbejder med og den måde jeg arbej-
- der på, ikke lader sig realisere ander-
-ledes end så dan som jeg gør det
nu. På den anden side er det jo en
kendsgerning at som det er nu er
jeg uheldet. Er det jeg er uheldet
med, den kendsgerning at jeg dringes
til at akceptere mig selv og den
situation jeg befinder mig i, at jeg
gør modstand ~~mod den~~ gunstige
- jeg har jo i realiteten et, ganske
vist noget svævende, tilhæng om at
lave en kort film, og det af hensyn
ene og alene om dette projekt for-
- lader sin svævende tilstand - men?
- gør jeg noget ved det? Hvorfor ikke?
- gendør inde har jeg vel ikke lyst,
for havde jeg det ville jeg umiddel-
- bare muse på ~~til~~ uden særlige
overvejelser.
Er det mig i realiteten nej højt at
- jeg fejler mine arbejds muligheder som
de former sig mig begrundende?
Der er jo en meget stærk tendens i
tiden i mod maler kunsten, i mod
kunsten som et isceneset, personligt
område, for kunsten som en kom-
- munikation, fri for al fetischisme.

Hvor meget kunne den ne meget udtalte
ten dens i tiden min selvsten dige dym-
-me kraft? Hvor meget tjør jeg, uden
at være mig det helt bevidst under
for den? Der er ingen tvivl om at
jag i tid udskælning? Tjør under
for den, men hvor for?
Er der fordi jeg kan se, eller mener
at den ne ten dens er mig by posi-
-tiv?
Seri om man lever er isobret til-
-værelse som i mit tilfælde er det
i dag ikke muligt at isobret sig
fra de begivenheder der sker i verden
i dag og som på den ene eller
anden måde i stærke eller mindre
udskælning mund og i et epiker
ind i ens daglige tilværelse -
konfrontet med disse forstæls-
-de begivenheder er det meget, meget
vanskeligt at opret holde troen på
at det som er ens udvejs om råde
kan have nogen betydning udover
en ren privat. Det kunne si-
være hvad det ville, jeg føler
mig ikke direkte kaldet til at
forandre verden og anses heller ikke
mine evner for at være en sådan
opgave voksen - men, du man
må trods alt, hvad enten man
vil eller ej, er en del af denne

Verden opstår der et umiddelbart krav
hos en om at der man bestiofiger
sig med skal have et mindstemål
af meningsfuldt forhold til denne
Verden, og det monet om dette
arbejde når ud til et større eller
mindre (eller forstående lille) publi-
-kum, ja monet om det over hovedet
når ud.
78 For at hvordan man er, hvor-
dan man handler i alt hvad
man foretager sig har indflydelse
på de menneskelige omgivelser man
befinder sig i, og således kan
have en, omend måske begrænset,
virkning på den verden man lever
i. For man dette kan det ikke
under end være et helt bevidst
at det der er ens arbejde om råde
i det selvske de muntlige helte for reu-
-tilsættelsen af denne der som er
til stede.
Den er, efter min mening, ikke
til stede i malerkunsten fordi denne
er så belastet med konventionelle
myster der ikke kan renses for den
repressive tendens, den magtfulde
-delte som er disse mysters ~~grund~~
fantastiske kerne. Det er i det
hele taget et meget stort spørgs-

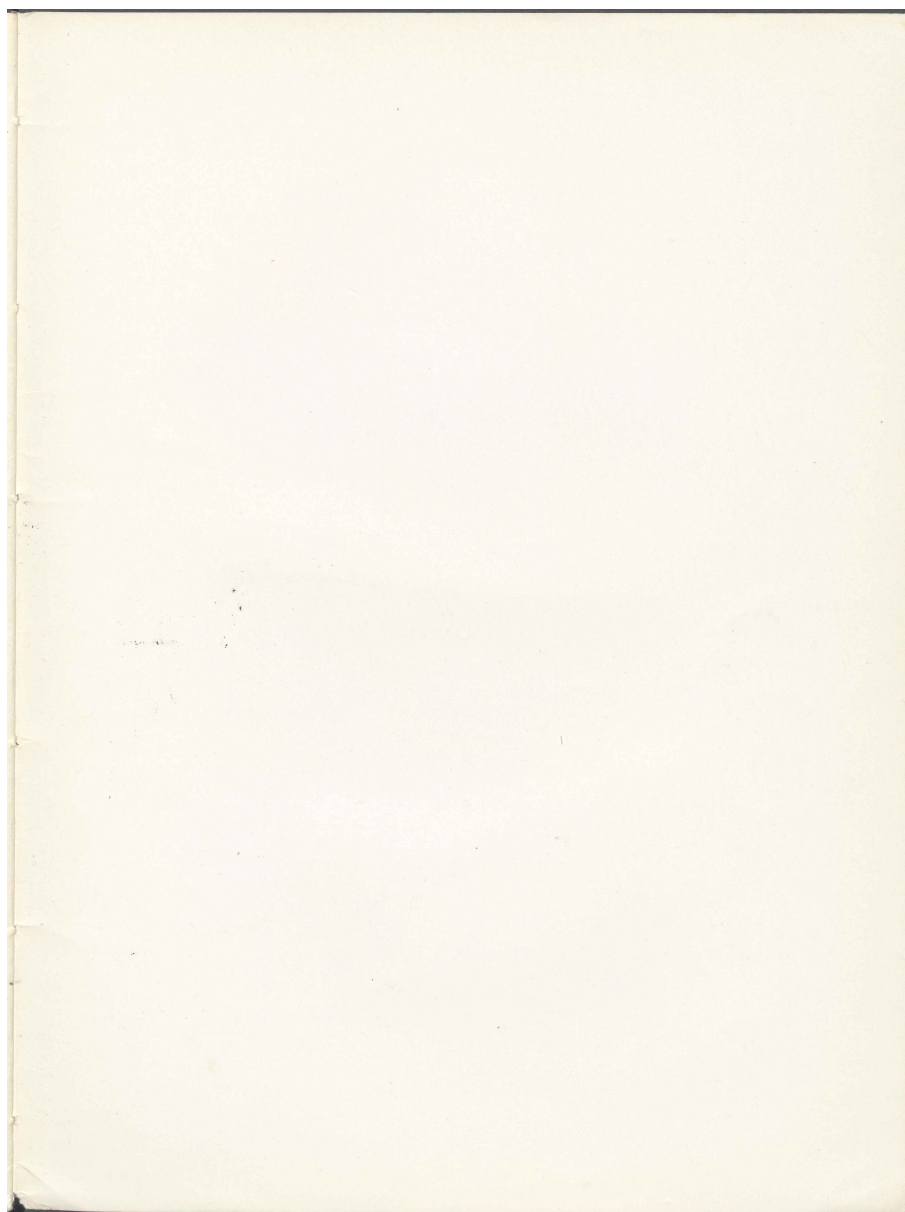
- mål om kunst, eller kunstmål-
- ten overhovedet i dag er i stand til,
hvor paradoksalt det end kan lyde,
at følge kunst som en fælles-
- men mestelig værdi. Kunst er ligeså,
igen med et paradoks, formoderligt
i dag uden for det man anses for
at være kunst.

Det er dette ubetænkte, ukendte
om råde, mere end det er de nye
deteminerer i sig selv, jeg ser at
nå ud til om ikke andet så
for at jeg den rent personlige
til pedss hillelse at føle at der
er en eller anden mening med
dette arbejde og at det ikke som
eneste grundlag har en oppevarelse
futuris me eller end nu være de-
- futuris me.

— — —
S
Blut

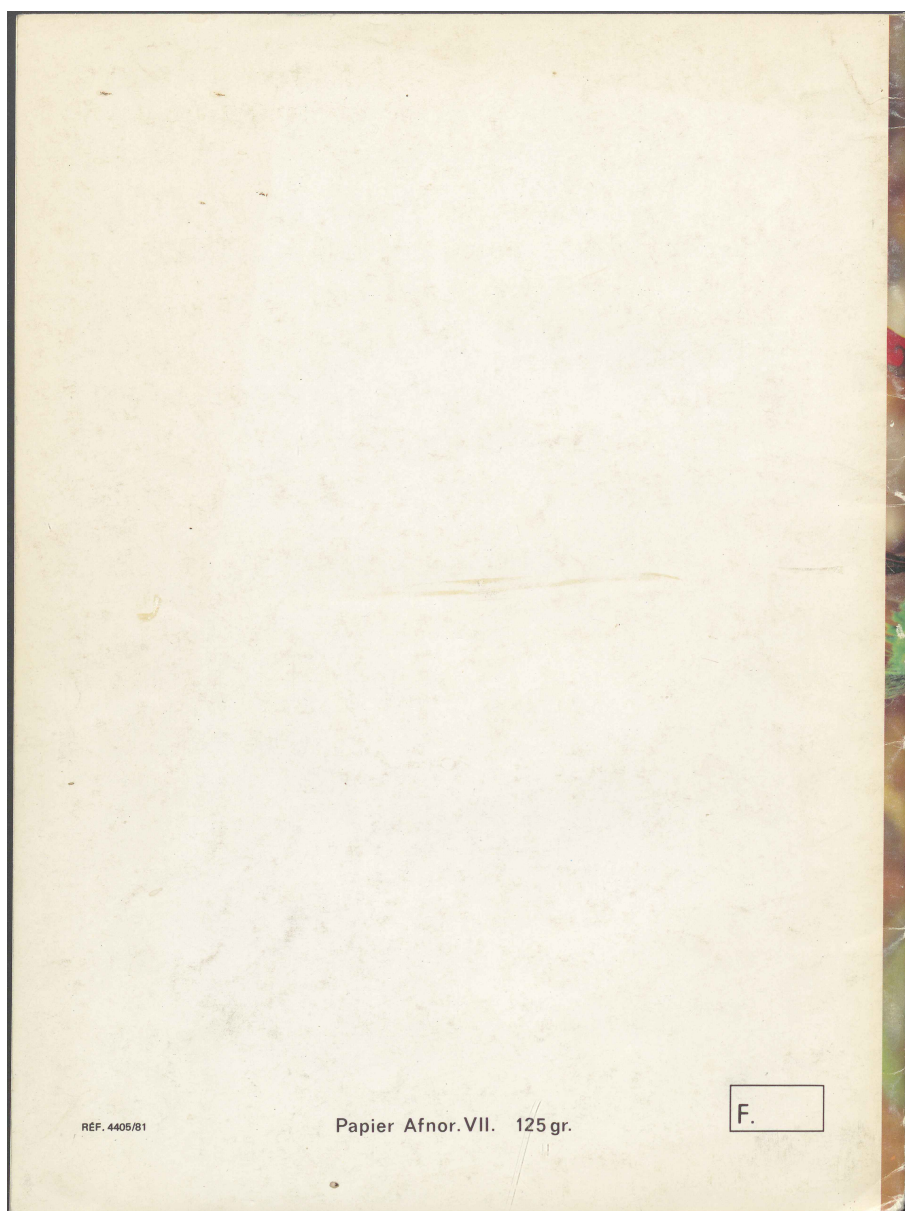
**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

REF. 4405/81

Papier Afnor. VII. 125 gr.

F.